

Dagboek 1 23-25 februari 2018

Vrijdag/Zaterdag 23 en 24 februari

We zijn weer op werkbezoek in Cambodja. En zoals gewoonlijk houden we weer een dagboek bij. We zijn ontzettend blij en dankbaar dat ook Frits weer mee kan gaan. Na de lymfeklierkanker die eind augustus bij hem werd ontdekt heeft hij chemokuren gehad en daarna een serie bestralingen. Dit alles heeft ertoe geleid dat de kanker verdwenen is, voor zover we kunnen weten uit de scans en andere onderzoeken. Er zijn nog wel een paar beperkingen, maar de dokter gaf groen licht voor deze reis. En dat hadden we eind vorig jaar nog niet durven te dromen.

We maken deze reis met z'n vieren, ook Bertus en Jenny Hamhuis gaan mee. Zij zijn hier al twee keer eerder geweest en willen de komende jaren op de achtergrond met ons meedenken over het werk hier en in Nederland. We willen onze kennis spreiden zodat er mensen zijn die weten wat hier gebeurt en in kunnen vallen, mochten wij uitvallen. Daarvoor is het nodig dat zij kennis krijgen van alles wat hier gebeurt. Ze zullen de komende weken met ons meelopen en ook alle districten bezoeken.

We vertrekken op vrijdagmorgen naar Schiphol in een afgeladen trein vol met vrouwen die naar de Huishoudbeurs gaan. Wij echter verlaten het koude Nederland en reizen via Dubai en Bangkok waar we een overstap hebben naar Phnom Penh en waar we om half 3 in de middag aankomen. Daar krijgen we een warm onthaal, letterlijk en figuurlijk. Niet alleen is het er zo'n veertig graden warmer dan in Nederland, maar ook staat er een delegatie van Spien op ons te wachten om ons een zeer warm welkom te bieden. Ze zijn met name blij om Frits weer te zien die er bij het laatste werkbezoek in oktober niet bij kon zijn.

In het Spien kantoor praten we even bij. En dan gaan we snel naar onze kamers om uit te pakken. Omdat we met de Emirates vlogen, mochten we extra kilo's meenemen en dus hebben we heel wat uit te pakken.

We doen snel wat boodschappen, eten een hapje en gaan op tijd naar bed.

Zondag 25 februari

We worden om 9 uur wakker en gaan na het ontbijt naar een kerkdienst van de ICF (International Church Fellowship). Een mooie dienst in de open lucht onder een afdak. De preek gaat over de Samaritaanse vrouw, die Jezus gebruikte om haar, maar ook haar dorpsgenoten te vertellen over het levende water.

Eén van de leiders van deze kerk is Marco, een Nederlander uit Gouda, die hier al 7 jaar woont met zijn gezin. We maken kennis na de dienst. Toch altijd bijzonder om landgenoten te ontmoeten. Terug op ons kantoor ontmoeten we Maarten en Mirjam Bargeman en hun kinderen, die hier al enkele jaren wonen en werken voor de New Tribe Mission en sinds kort vallen onder de CAMA zending. Ze wonen in het noorden, in Ratanakiri, maar zijn voor een congres een paar dagen in Phnom Penh. Het is heel fijn om bij te praten en te horen hoe het met hen gaat. Maarten is vorig jaar twee keer heel ziek geweest (dengue), maar is gelukkig weer opgeknapt en heeft er niets aan overgehouden. We hebben elkaar weer heel wat te vertellen.

De rest van de dag gebruiken we om uit te rusten, en bij te komen van de jetlag.

Sareth en Kuong zijn blij dat Frits even kan helpen met het nieuwe administratiesysteem

Maandag 26 februari

We hebben deze reis heel wat op ons programma staan, zoals een bezoek aan alle 9 districten. We trekken voor elk district een dag uit, voor overleg met de Spien vrijwilligers uit dat gebied en om te zien wat er allemaal speelt in het veld.

Ook hopen we drie dagen met alle vrijwilligers op teamretreat te gaan voor trainingen en om ervaringen uit te wisselen.

We beginnen de week met een bestuursvergadering waarin we al deze zaken bespreken.

Tijdens de vergadering met Mr. Sin Sovith (witte blouse).

Er zal de komende weken een controle plaatsvinden over onze projecten. We hebben een consultant gevraagd, mr. Sin Sovith, om te kijken of we goed bezig zijn. Bieden we de juiste hulp en doen we dat op de juiste manier?

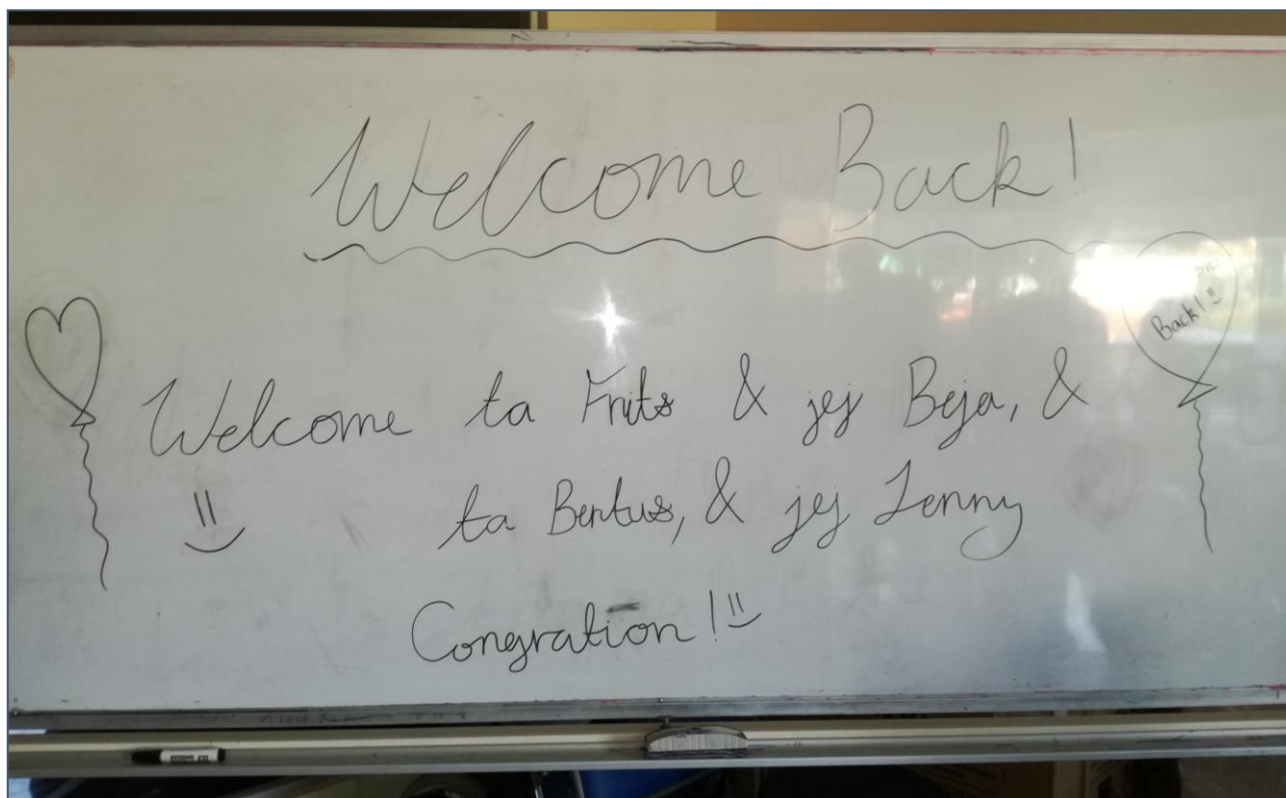
Eind vorig jaar hebben enkele Brug bestuursleden al een overleg met hem gehad tijdens hun werkbezoek. En vandaag komt hij op de vergadering, zetten we de puntjes op de i en vullen zijn voorstel aan met onze vragen. Hij krijgt een overzicht van onze werkgebieden en zal zelf projecten uit gaan zoeken waar hij de controles gaat uitvoeren. In april zal zijn eindverslag waarschijnlijk klaar zijn.

Eén van onze meest succesvolle projecten zijn de microkredieten, kleine leningen voor de armen. Hiermee kunnen ze een klein bedrijfje beginnen en als ze wat winst maken kunnen ze uitbreiden. Wij verstrekken leningen van 100 of 200 dollar die ze in vijf maanden terugbetalen. Over die leningen moeten ze 1% rente betalen, dus totaal 5% per jaar. En juist die rente is nu een probleem. Want als je rente gaat vragen ben je eigenlijk een bank. En dan moet je officieel geregistreerd staan bij de overheid, en ook gekwalificeerd personeel hebben, enz. En dat is niet onze missie.

Maar wat als je geen rente zou vragen? Dan mag het wel. Maar is dat een goed idee? Daar gaan we de komende weken over nadenken, en ook de ervaringen van de vrijwilligers polsen. Zij weten wat er speelt in de dorpen en hoe hierover gedacht wordt. Wordt vervolgd dus.

Het is bijna 5 uur als de vergadering is afgelopen. Morgen gaan we het veld in! Tot dan.

Bertus en Jenny
Frits en Beja

Een warm welkom in het Spien kantoor (ta = opa, zej = oma 😊)